

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 13 (601)
ЧЕТВЕР,
16
КВІТНЯ,
1959 року

Ціна 20 коп

Комсомольці і комсомолки, радянська
молодь! Вчіться жити і працювати по-
комуністичному! Виробляйте в собі ви-
сокі моральні якості! Будьте свідомими
і невтомними будівниками комунізму!

(Із закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1959 року)

Хай це буде серйозна розмова про комсомольське життя університету

Вся робота комсомольських організації повинна бути підпорядкована виконанню рішень XXI з'їзду Комуністичної партії і IV пленуму ЦК ВЛКСМ. Таке ж завдання стоїть і перед комсомольською організацією нашого університету.

Зараз в комсомольських групах, на курсах і факультетах проходить звітно-виборна кампанія. По-комсомольському, принципово оцінюються як позитивні, так і негативні сторони життя комсомольських організацій.

Не до лиця нашій комсомольській організації мати в результаті зимової екзаменаційної сесії біля 300 незадовільних оцінок. В числі цих 300 «незадовільно» є «двійки» і з історії КПРС. Це значить, що не всі комсомольські організації домагаються того, щоб вивчення праць класиків марксизму-ленінізму стало органічною необхідністю для всіх комсомольців. Мало було проведено теоретичних конференцій, товариських бесід, присвячених обговоренню важливих питань марксистсько-ленінської теорії. Ще мало зроблено для того, щоб політінформації були більш змістовними і цікавими. Погано проходять вони на фізмати (II курс, комсоргани — Коваленко і Чепала; I курс, комсоргани — Чирков і Бодарев).

Вілгуком на патріотичний рух комуністичних бригад, що широко розгорнувся в країні, стало налагодження зв'язків студентів університету з передовими робітниками заводів міста. Але покищо це проявляється лише в окремих відвідуваннях робітничих гуртожитків, у проведенні кількох вечорів та лекцій (менше десяти). Комсомольські активісти не змогли ще залучити широкі кола студентів до роботи з членами бригад комуністичної праці судноремонтного заводу № 1, заводу ім. Січневого повстання та інших підприємств. А це в наших силах. Ніякої участі в шефській роботі не бере комсомольська організація фізико-математичного факультету. А вона може подати велику допомогу робітникам у навчанні.

Про це, зокрема, і взагалі про авангардну роль комсомольців та комсомольського активу в житті факультету повинна відбутися серйозна розмова на конференції фізмату.

Створення університету культури на заводі ім. Січневого повстання — посилене завдання для комсомольської організації історичного факультету, але для цього не було нічого зроблено на протязі року.

Комсомольська організація біологічного факультету повинна взя-

ти шефство над одним із колективів області.

Минула олімпіада показала, що комсомольські організації факультетів мало турбуються про піднесення рівня університетської художньої самодіяльності. Олімпіада продовжує залишатись двотижневою кампанією в роботі комсомольських організацій. Жоден факультет, за винятком філологічного і — в меншій мірі — історичного, не показав під час олімпіади нічого, що можна було б назвати результатом кропіткої праці самодіяльного колективу.

Третє місце, яке університет займає на міському огляді вузівської художньої самодіяльності, не можна вважати почесним для нашої комсомольської організації, однієї з найчисленніших в області. Навіть зараз, коли ведеться підготовка до поїздки нашого колективу художньої самодіяльності в м. Чернівці, деякі його учасники проявляють недисциплінованість. Наприклад, студенти Бурдейний, Ковальов (геофак), Андреев (істфак) та інші погано відвідують заняття хору. Комсомольським організаціям факультетів треба серйозно обговорити роботу гуртків художньої самодіяльності і забезпечити повсякденний контроль за нею.

Невдалим було обрання до складу факультетських бюро тт. Ігнатенка і Басс (фізмат), Шередеко і Скопенко (біофак), Яблунівської і Парнак (хімфак), які недбайливим ставленням до обов'язків членів бюро, невиконанням до себе і до інших сприяли погіршенню роботи своїх організацій. В багатьох випадках не відповідали вимогам, які ставляться до секретаря факультетського бюро, такі товариші, як Мазуренко (хімфак), Марченко (біофак), Кімерін (фізмат). І навпаки, з великою повагою і теплою говоримо ми про Віру Чечівну — секретаря бюро істфаку, Наума Лейдермана — секретаря бюро філфаку, Валентина Ткаченко — секретаря бюро геофаку та інших комсомольських активістів.

Дуже важливо, щоб на звітно-виборних зборах комсомольці накреслили шляхи ліквідації недоліків у роботі своїх організацій. Комсомольському активу треба подумати над тим, як краще провести звітно-виборні збори, зробити так, щоб вони поклали початок активній боротьбі за підвищення успішності і дисципліни комсомольців, їх політичного і культурного рівня.

В. СТОРЧИЛО,
секретар комітету
комсомолу.

Коротко

ЗВІТИ І ВИБОРИ ТРИВАЮТЬ

Почалися звітно-виборні комсомольські збори на філологічному факультеті. Збори проходять на високому ідейному рівні. Комсомольці активно виступають, говорять про хороші діла, зроблені за рік, критикують недоліки, яких у нас ще багато. Бурхливо пройшли збори на II курсі українського відділу. Комсомольці критикували бюро, якому не завжди вистачало ініціативи, наполегливості, а головне згуртованості у проведенні запланованих заходів.

Збори обрали секретарем бюро Лімо Ямпольську, яка користується великим авторитетом серед студентів.

Звіти і вибори на факультеті продовжуються.

Диспут обіцяє бути цікавим

На філологічному факультеті готується диспут по роману «Да поможет мне бог» Ф. Джексона. Вступне слово готує студент IV курсу Віталій Нахапетов. В підготовку з захопленням включилися студенти всіх факультетів. Диспут обіцяє бути цікавим.

Іде захист дипломних

На історичному факультеті успішно проходить захист дипломних робіт.

На кафедрі історії СРСР до 10 квітня вже відбувся захист 90 робіт з загальної кількості 113. Це, головним чином, роботи студентів-заочників.

Студенти стаціонару захистили покищо 6 робіт з загальної кількості 26 робіт.

Як найкращі, відзначені роботи студентів стаціонару Кашковського, Цвяха, Хохлова і заочників — Рибаса, Розатіна, Лутова та інших. Багато робіт написано на місцевому матеріалі.

Багато робіт вже закінчено

Дипломанти фізико-математичного факультету успішно справляються зі своїми дипломними роботами. Всі студенти закінчать їх до 20 квітня, після чого відбудеться захист. Багато дипломантів уже закінчили роботи.

Робота С. Герасименко про вплив мікроскопічних речовин на водний туман знайде застосування в практиці.

Дипломант О. Іванов сконструював прилад по вивченню горіння полум'я. Прилад може бути використаний в дослідницьких роботах.

Багато студентів-дипломантів виступали зі своїми доповідями на XV науковій студентській конференції.

З досвіду агітаційної роботи

Агітколектив нашого факультету працює злагоджено і ініціативно. В повсякденній роботі він прагне урізноманітнювати форми агітації, прагне зробити її злободенною і змістовною. З ініціативи агітатора доцента О. І. Лобунця в першому семестрі і тепер широко практикуються екскурсії на підприємства нашого міста. Заводи радіальних верстатів, ім. Січневого повстання, «Кінап», взуттєва фабрика — ось ті об'єкти Одеського раднархозу, де побували студенти-філологи. Дохідливі розповіді екскурсоводів, інженерно-технічного персоналу згаданих підприємств допомогли студентам глибше усвідомити деякі категорії політичної економії, познайомитись з величними планами, побачити, так би мовити, передній край семирічки і в зв'язку з цим серйозно продумати своє місце в лавах будівників комунізму.

Особливо цілеспрямовано і організовано пройшли подібні екскурсії на IV, III і II курсах українського відділу. На особливу увагу заслуговує також остання тематична екскурсія на III українському — «Одеса в семиріччі».

Крім агітаторів курсів, серед яких чимало комуністів, доцентів, старших викладачів, до агітаційної роботи залучаються і інші товариші. З різних питань успішно виступали перед студентами професор Д. Г. Елькін, доценти Б. О. Шайкевич, І. М. Дузь, Г. А. В'язовський, І. Є. Грицютенко, М. В. Павлюк, В. В. Мартинов, Ф. Л. Гольдін та інші.

На факультеті працює студентський лекторій, на якому прочитано такі лекції, як «Техніка майбутнього» (професор Луни), «Сучасна Франція» (доцент Богатський), «Боротьба з ревізіонізмом» в літе-

ратурі і мистецтві» (доцент Шайкевич).

Нещодавно з ініціативи комсомольського бюро був проведений вечір запитань і відповідей. Вечір пройшов добре. Переконливі відповіді про моральне обличчя молодої радянської людини були дані професором Д. Г. Елькіним. Тут же було зачеплено ряд питань, пов'язаних з дружбою, любов'ю, товаришуванням. Про суть соціалістичного реалізму коротко і дохідливо розповіла студентам доцент П. І. Збандуто.

Для поглибленого вивчення матеріалів і рішень XXI з'їзду ми прагнемо систематично поповнювати наочну агітацію, виготовляючи відповідні стенди, діаграми, плакати. Великі зусилля докладаються до того, щоб у проведенні агітаційної роботи, політичних інформацій весь час зростала ініціативність і відповідальність комсомольських бюро, комсомольців. Періодично на засіданнях партійного бюро, на сторінках факультетської преси передовий досвід наших агітаторів узагальнюється, популяризується.

Безсумнівно, що недоліків на ділянці агітаційної роботи у нас ще чимало. Не завжди бесіди, які є основним методом при проведенні політінформацій, проходять жваво і зацікавлюють студентів. Були на деяких курсах і поодинокі зриви, деякі студенти часто не відвідують політінформацій. Не обходиться і без формалізму. Основні зусилля наших агітаторів зараз направлені на глибоке, пов'язане з життям курсів вивчення матеріалів і рішень XXI з'їзду КПРС.

В. ДРОЗДОВСЬКИЙ,
член партбюро
філологічного факультету.

Відкрито студентський лекторій

На фізико-математичному факультеті відкрився студентський лекторій. Перший вечір був присвячений Л. Толстому.

З лекцією про життя і творчість геніального письменника виступила доцент І. І. Цукерман.

Присутні проглянули також фільм «Лев Миколайович Толстой — великий російський письменник».

В плані лекторію — виступи діячів культури — художників, музикантів, письменників, знатих людей міста і області, мандрівників і т. д.

Лекторій має кіноустановку і буде супроводжувати лекції і бесіди демонстрацією фільмів.

В. ГАРНЕЦЬКИЙ,
Л. ГОРНОПОЛЬСЬКА.

Чергове засідання клубу

В п'ятницю, 3 квітня, у великій фізичній аудиторії відбулося чергове засідання французької секції клубу іноземних мов, організоване старшим викладачем кафедри іноземних мов Н. Е. Свірською.

На засіданні було продемонстровано документальний кінофільм «Париж», дикторський текст до якого читав французькою мовою аспірант фізико-математичного факультету М. Мірак'ян. Далі присутні за допомогою епідіаскопу переглянули поштові листівки з крає-

видами Парижа. Пояснення до листівок давала французькою мовою викладач Т. Г. Менде.

Робота клубу іноземних мов викликає жвавий інтерес серед студентства. На згаданому засіданні були присутні багато студентів різних факультетів. Всі вони задоволені цікаво організованим засіданням.

В. М. ДРЕКОВ,
М. С. СТОРОЖУК,
аспіранти кафедри
диференціальних рівнянь.

До підсумків наукової студентської конференції

Велику користь у науковій роботі студентів приносять творчі обговорення доповідей і дружній обмін думками на наукових студентських конференціях.

На XV наукову студентську конференцію, що проходила з 7-го по 10-те квітня, було представлено 97 доповідей.

Підсумки роботи колективу НСТ в 1958—59 учбовому році свідчать про активізацію наукової роботи студентів у порівнянні з попередніми роками. Підтвердженням цього є не лише той факт, що кількість членів 40 наукових гуртків зростає до 1000 чоловік. Про певне піднесення наукової роботи студентів у цьому році свідчить, насамперед, те, що члени наукових студентських гуртків розробляють актуальні теми, які зв'язані з життям і відбивають потреби виробництва.

Громадськість університету радо зустріла «Збірник наукових студентських праць» (випуск п'ятий), що недавно вийшов з друку. Приємно, що готується до друку новий збірник студентських наукових праць, в якому будуть опубліковані кращі наукові роботи студентів, виконані в цьому році.

Наукові конференції — це хороша форма для встановлення і посилення творчих наукових зв'язків між Науковим студентським товариством нашого університету і науковими товариствами і студентськими колективами інших вузів.

З увагою слухали і активно обговорювали учасники XV наукової студентської конференції доповіді гостей, які приїхали на наше запрошення з університетів Ужгорода, Чернівців, Львова, Києва, Дніпропетровська, Єревана.

У нас є всі умови, необхідні для того, щоб ліквідувати недоліки, які ще мають місце в роботі Наукового студентського товариства і наукових гуртків. На ці недоліки звернув увагу ректор університету, професор С. І. Лебедев у вступному слові на пленарному засіданні. Кафедри повинні допомогти гурткам добитися такого стану, щоб тематика кафедр і тематика наукових студентських гуртків були тісно пов'язані між собою. Кафедри повинні дбати про те, щоб робота гуртків мала справді науковий, а не учбово-предметний характер, як це ще іноді у нас трапляється.

Студент III курсу Микола Заєць керує науковим студентським товариством на хімічному факультеті.

На фото: М. Заєць за роботою в лабораторії.

В секції історії

На засіданні секції суспільно-економічних наук з цікавою доповіддю виступив наш гість, студент II курсу Київського Державного університету Леонід Тупчієнко. Доповідь Л. Тупчієнко на тему: «Студентський рух в Київському університеті наприкінці XIX—на початку XX століть» викликала великий інтерес тому, що написана вона переважно на архівних матеріалах.

Змістовні доповіді написали студент V курсу нашого університету С. Кульчицький — «Праця, побут та боротьба робітників на будівництві перших залізниць на Україні» і студент IV курсу В. Богренцов — «Селянський рух на Херсонщині у відповідь на реформу 1861 року». Автори цих наукових доповідей багато попрацювали в архівах і виявили вміння глибоко аналізувати й узагальнювати фактичний матеріал.

Справді науковою була також доповідь студентки V курсу С. Качківської на тему: «Атеїзм І. Франка».

Декан факультету доцент К. Г. Мигаль, в заключному слові відзначив зрілість і змістовність доповідей членів гуртка археології І. Чернякова і Ж. Валенціонка, які писали наукові роботи на підставі власних спостережень під час археологічних розкопок.

Шкода, що під час обговорення доповідей мало виступали студенти — члени наукових гуртків.

Наш агітатор

III курс українського відділу філфаку знає Миколу Олександровича Рудякова не тільки як агітатора, а й як старшого товариша. Його цікавить курс не тільки в хвилини політінформації. Він часто буває у нас, завжди знаходить час вислухати кожного студента, допомагає порадою. В минулу зимову нелегку сесію його цікавив кожен екзамен. Саме таких агітаторів поважають студенти.

Бюро курсу.

Педагогічна майстерність і науково-методична робота

Серед багатьох завдань, які поставлено перед працівниками вищих учбових закладів у світлі рішень XXI з'їзду КПРС, важливе місце займає справа дальшого розвитку і удосконалення науково-методичної роботи.

Накреслені партією заходи, що передбачають перебудову роботи вищої школи, мають своєю головною метою підвищення якості підготовки спеціалістів. Зрозуміло, що це ставить нові вимоги і до якості наших лекцій, семінарів, практичних занять як з боку їх змісту, так і з боку форми, а значить і до всієї постановки науково-методичної роботи.

Розвиток та удосконалення форм науково-методичної роботи є важливим ще й в зв'язку з тим, що у складі викладацького колективу університету є чимало молодих викладачів, які або тільки починають, або зовсім недавно розпочали свою педагогічну діяльність.

В роботі кожного з нас, молодих викладачів, які ще не мають належного досвіду педагогічної роботи, зустрічається чимало труднощів. Як, наприклад, найекономічніше і найефективніше організувати підготовку до лекції? Як правильно будувати лекції? Як передбачити час, потрібний для висвітлення того чи іншого питання? Яким повинен бути нормальний темп лекції і як її треба побудувати, щоб, з одного боку, лекція не перетворювалась у диктант, не втрачала свого емоційного забарвлення, тих важливих рис, які відрізняють усну мову від написаного тексту, своєї переконливості, а, з другого боку, щоб студенти мали можливість записати основні положення та аргументи, щоб у їх конспектах відбивалась логіка курсу? Яку частину часу, відведену на лекцію, слід використовувати для формулювання певних визначень, теоретичних положень, висновків, яку — на логічну аргументацію, яку — на те, щоб підкріпити все це конкретними фактами, прикладами? Чим пояснюється, що одна і та ж лекція, прочитана тим же самим викладачем у різних аудиторіях, одного разу проходить успішно, а другого разу зовсім невдало? Чому буває так, що на одній лекції якість органічно відчуваєш тісний зв'язок з аудиторією, відчуваєш себе впевнено, тоді як на іншій лекції цього немає? Як навчитися правильно,

об'єктивно оцінювати відповіді студентів на іспитах? А скільки питань виникає в зв'язку з проведенням семінарських чи практичних занять?

Зрозуміло, що на кожне з таких чи аналогічних питань важко відповісти «взагалі». Треба враховувати і спеціальність, і характер курсу, який читається, і особливості аудиторії, і особливості викладача, і багато ще дечого.

Зрозуміло і те, що не можна виробити заздалегідь методичних «рецептів» на всі випадки складного педагогічного життя, що вміння правильно розв'язувати такі питання приходять з практикою, з досвідом, який і називається педагогічною майстерністю. Але ж процес вироблення цього досвіду може відбуватися дуже повільно і може бути прискореним, в залежності від того, наскільки викладач зуміє свідомо аналізувати свою педагогічну практику, свої досягнення і помилки, наскільки він буде озброєний науково розробленою методикою.

Слід відзначити, що в переважній більшості випадків кожний з нас, молодих викладачів, зустрічає серйозну підтримку з боку викладацького колективу університету.

Великою допомогою у підвищенні нашої наукової кваліфікації є ті заходи, яких вживають ректорат і партійна організація університету в справі публікації наших перших самостійних наукових робіт.

Велике значення у підвищенні педагогічної майстерності мають зауваження та поради старших товаришів. Багато хто з професорів і доцентів, чії лекції ми слухали, коли були студентами, і зараз залишаються нашими вчителями, які уважно стежать за нашою працею, радіють разом з нами успіхам і допомагають переборювати ті труднощі, які виникають в процесі нашої роботи.

Але, на наш погляд, ефективність такої допомоги в значній мірі залежить не тільки від доброї волі та ставлення до нас з боку наших старших товаришів, а і від тих форм, в яких розгортається науково-методична робота в університеті.

В процесі розвитку радянської вищої школи виробилось чимало важливих форм методичної роботи кафедр, які і в наш час себе ціл-

Дорогі товариші читачі! Запрошуємо вас взяти участь в розмові про майстерність педагога, яку ми починаємо сьогоднішнього номера

ком виправдовують. Позитивного значення таких форм, як попереднє обговорення текстів, тем і планів лекцій, текстів семінарських занять, стенографування лекцій та їх обговорення на засіданнях кафедр і особливо взаємовідвідування лекцій, практичних і семінарських занять, ні в якій мірі не можна заперечувати. Але чи є ці форми в наш час достатніми? Нам здається, що всі вони мають істотні недоліки: вони в більшій чи в меншій мірі є формами дослідження результатів роботи викладача, а не великого творчого процесу цієї роботи. Наприклад, у відомому інструктивному листі Міністерства вищої освіти СРСР від 15 вересня 1956 року (1—100) говориться, що в лекціях повинен висвітлюватись найважливіший програмовий матеріал, який визначає основу підготовки спеціалістів, тоді як певні питання могли б бути випущені і відведені для самостійного опрацювання студентами.

Чи можуть вищезгадані форми методичної роботи вважатися достатніми для розв'язання цього завдання, коли врахувати, що головним є не фіксація результатів, а керівництво всім процесом роботи викладача, не констатація, а упередження помилок чи хиб?

Певне значення в цьому відношенні має попереднє обговорення текстів лекцій. Але ж і тут головним предметом обговорення буде те, що висвітлює у своїй лекції викладач і як саме (в якій послідовності, в якому обсязі і т. п.), а не те, чому він відібрав саме такі питання, чому він побудував свою лекцію так, а не інакше і т. п.

В зв'язку з цим, на наш погляд, слід більше застосовувати таку форму, як науково-методична доповідь викладача на засіданнях кафедр. Ця форма дозволяє більше різноманітніти методичну роботу. Її змістом можуть бути питання побудови певної окремої лекції чи розділу курсу, чи певної сторони курсу і питання організації роботи викладача під час підготовки до лекції або під час проведення семінару, практичного заняття і т. п. Така форма містить в собі найбільше можливостей для розвитку саме науково-методичної роботи, науково-дослідницької розробки проблеми методики викладання.

Доцільним, на наш погляд, є також проведення науково-методичних конференцій. Було б дуже добре, коли б результати таких конференцій публікувалися у спеціальних випусках наукових праць університету, бо літератури з питань методики викладання у вищих учбових закладах дуже мало.

Нарешті, не погано було б організувати загальноуніверситетський постійнодіючий науково-методичний семінар, на якому з доповідями і лекціями про свій досвід педагогічної діяльності виступали б найбільш кваліфіковані професори, доценти і викладачі.

Зрозуміло, що всі ці пропозиції не вичерпують того, що можна зробити з метою підвищення якості науково-методичної роботи. Питання організації цієї роботи потребують ще вивчення і обговорення. Звернути на це увагу і є завданням даної статті.

П. Г. ЗБАНДУТ,
старший викладач
кафедри філософії.

Викладач і виховна робота

Дуже вдячні за турботу

Зинаїда Михайлівна Воля — агітатор нашої групи. З перших днів нашого знайомства ми відчули її турботу про нас і велику зацікавленість життям нашої групи.

В першому семестрі З. М. Воля читала нам курс лекцій з анатомії людини. З великою вимогливістю ставилася вона до нас. І ми цінували це. Саме завдяки вимогливості викладача ми добре склали залік. Але Зинаїда Михайлівна навчила нас сумлінно ставитися не лише до свого предмету. Дуже часто вона давала нам цінні поради про те, як краще розподілити свій час, підготуватися до сесії. Пам'ятаючи ці поради, ми успішно склали першу в житті екзаменаційну сесію.

Дуже турботливо й чуйно ставиться Зинаїда Михайлівна до нашо-

го життя. Не один раз була вона у нас в гуртожитку. Майже кожного студента групи відвідала дома. Чимало зусиль доклала, щоб поліпшити умови навчання багатьом з нас.

Дуже цікаво проходять у нас політінформації під керівництвом Зинаїди Михайлівни. Теми наших політзанять найрізноманітніші. Часто їх обираємо ми самі. Особливо цікаво пройшла у нас бесіда про музику, на яку ми запросили студентів всіх груп нашого курсу.

Ми дуже вдячні Зинаїді Михайлівні за її материнську турботу про нас. Від імені всієї групи просимо деканат і партійне бюро факультету винести З. М. Волі подяку за сумлінне ставлення до почесного обов'язку вихователя і викладача.

А. ЛИМОНОВА,

Хочеш більше знати і уміти, бути сильним і здоровим— ЗАЙМАЙСЯ ТУРИЗМОМ

Туризмом може займатися КОЖНИЙ

Туризм! Яке хороше, потрібне і корисне заняття! Який прекрасний вид відпочинку і гартування сил та здоров'я! Туризм допомагає розширити світогляд, пізнати природу, побут, діалекти, звичаї людей не лише з книжок, а у безпосередньому зіткненні з усім цим—слухаючи, спостерігаючи, відчуваючи. Можна багато книг прочитати про північне сяйво, про його красу, загадковість, але все це блідне в порівнянні з тим, що відчуваєш, спостерігаючи це величне

явище на власні очі. Переконливим і цікавим буде оповідання вчителя (і філолога, і історика, і хіміка), який сам спостерігав це явище.

Туризмом може займатися кожний, для цього не потрібно мати якоесь особливе здоров'я, надзвичайну силу чи кмітливість. В поході сам збагатишся цим. Життя в поході—дуже хороший і справедливий вчитель.

Якщо хочеш бути здоровим, під-

тягнутим, міцним, якщо хочеш більше вміти, якщо хочеш бути хорошим вчителем, інженером, письменником, поетом—йди в похід.

Біолог, географ, фізик чи хімік—хто б ти не був,—туризм допоможе тобі краще справитися з твоєю благородною і почесною роллю—роллю будівника комунізму. А кому, як не майбутнім історикам, необхідно пройти по історичних місцях, оглянути Чудське озеро, перший російський курорт, створений Петром I у Дворцах, колиску революції Ленінград, Біломорсько-Балтійський канал і цілу низку інших прекрасних місць.

Туризм—невичерпний запас тем і наснаги. Він допомагає вихованню патріотизму, бо прищеплює любов і повагу до безмежної, прекрасної і багатой нашої країни.

У нас в університеті туризм розвинутий погано, хоч можливості для цього великі. Щоб налагодити цю справу, комсомольській і профспілковій організаціям потрібно братися за неї з вогником, і успіх неодмінно прийде.

М. І. САВЧЕНКО, учасник туристського походу по Карелії, старший викладач геолого-географічного факультету.

Готуються в похід — змащуй краще лижі.

В Карелії

Глибокий м'який сніг блищить на сонці. Древа в лісі, присипані снігом, стоять, мов у казці. Деякі з них, не витримавши ваги снігу, схилили свої голови до самої землі, утворивши прекрасні арки. Лише спів птахів та наш веселий сміх порушують тишу. Раптом хтось невдало зачепив рюкзаком дерево, і воно спішить посипати всіх пухнастим снігом.

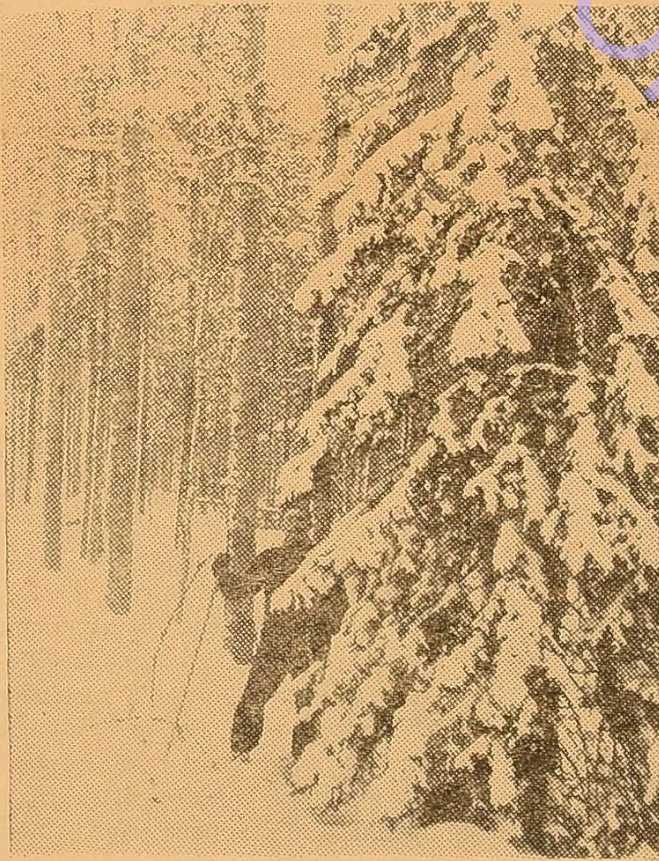
А ось ти з вітерцем, що захоплює подих, несешся вниз. Забуваєш, що недавно з труднощами піднімався на гору, падав.

...Зустрічаєш захід сонця. Незвичайна краса! Зразу ж пригадуєш картини Кенба.

Яка радість: під кінець дня знаходимо хатку на «курячих ніжках». Дим їсть очі. На спину капає снігова вода. Зате яке прекрасне полум'я багаття, яка смачна, хоч і задимлена, гречана каша!

Хтось заспіває. Підхоплюють всі. Одна пісня змінює іншу, і немає їм ні кінця, ні краю.

А. НИКОЛАЄНКО.

Користь туризму незмірна

Турист—це мужня, смілива і сильна духом людина. Вона готова до боротьби з будь-якими труднощами. А якщо труднощів немає, то турист шукає їх.

Користь туризму — незмірна.

Тільки в поході можна добре відпочити, набратися сил, одержати нові знання, знайти вірного товариша.

А хіба ви ніколи не мріяли про пригоди? Вони чекають на вас. Природа щедро нагороджує ними туристів. А знання, витримка та фізична загартованість туриста завжди пригодяться в житті.

М. БЛАГОДАРОВ.

«Іжа — це життя!» — каже Благодаров.

Незабутні враження

На засіданні президії міської секції туризму нам вдалося довести можливість організації зимового походу по Карелії.

Біганина, метушня, останні настанови, поради—все позаду. Поїзд, набираючи швидкість, скоро роче відстань між Одесою і Карелією. Все частіше зустрічаються люди, одягнуті в теплі полушубки і

Вечері біля жарко нагрітої печі сушимо промоклий одяг. Скоро задушливий дим з духовки підказав, що краща пара шерстяних носків Терзі і ботики Ніколаєнко непридатні для дальшого обслуговування господарів.

Сміх і жарти змінюються міцним сном.

Світає. Десь за обрієм сонячні

Важкі рюкзаки! Треба хвилину перепочити.

валянки. Засніжені поля, лісозахисні полоси. Відчуваєш дихання півночі.

Невелика зупинка в Ленінграді. Там нас доганяють Михайло Іванович Савченко і наш Благодаров.

А далі шлях через Петрозаводськ до станції Масельської—

промені встигли вже пофарбувати небосхил темнобурими фарбами. Скоро із-за верхівок дерев виглянуло сонце... Рушаємо в путь.

Проймає село Велика Губа. На засніженому березі Селецького озера ми побачили хатку. А навкруги ліс з розбитими верхів'ями

Казково прекрасний зимовий ліс! Мимоволі замилуєшся.

Хоч хатинка і «курна», манить лижника вона.

відправного пункту нашого маршруту.

Станція ця невелика. По обидві сторони від неї розташувалося селище, і куди не глянь—ліс, ліс, ліс. Звідси, ледве скинувши рюкзаки в школі, розпочинаємо свій перший дебют на лижах. Вони зразу ж провалюються в м'який, пухнастий сніг. Ботики промокають, немов матерчані. Справа наближається якась постать. Ну, звичайно, це Тома Терзі, яка вперше в такому поході. За нею лижня, немов розмазана після падіння.

струнких сосен, з залишками дроту і слідами осколків у деревах. Все це—немов живий пам'ятник героям, що загинули, захищаючи наш спокій, наше щастя і незалежність.

Перша польова ночівля на березі Селозера. Як не згадати тут афоризму Благонравова, що з мукою на обличчі вигукнув: «Товариші, тільки тепер я зрозумів, що іжа — це життя!». Як не згадати, скільки сміху викликали ці слова протягом всього маршруту.

Всім нам запам'яталися привітні посмішки карелів, і те, як прекрасно 4—5-річні хлопчачки ходять на лижах. Вони справжні господарі цих просторів.

І знову в маршрут. Знову засніжена поверхня озера, селги—вершини, вкриті лісом, ізольовані одна від одної, зустріч з лісорубами.

Багато чого навчив нас карельський похід. Тут ми познайомилися з розбивкою табору на снігу. Тут же навчилися ходити по карті і компасові в умовах лісу, швидко розшукувати «курні» хатки на берегах озер, а також ще міцніше любити свою Батьківщину.

В. ТКАЧЕНКО.

Великі плани

Недавно за ініціативою студентів було проведено організаційні збори бажаючих займатися туризмом. Їх виявилось багато. Обрали бюро. До його складу входять шість чоловік: Ковтун, Гаркавая, Благодаров (геофак), Заєць (хімфак), Суслов, Кусіна (фізмат). Намітили план роботи на найближчий час.

А плани великі. На першотравневій святі туристи візьмуть участь у зборах туристів м. Одеси на Дніпрі.

12 квітня відбудеться перший похід на околиці м. Одеси.

19 квітня візьмуть участь у зльоті туристів м. Одеси на Хаджибейському лимані і т. д.

Я гадаю, що бажаючих взяти участь у цих походах буде багато.

А. КОВТУН.

Велике значення в естетичному вихованні студентів мають щорічні олімпіади художньої самодіяльності.

Цьогорічну олімпіаду відкрили студенти хіміфаку. В минулому році хіміки добре підготувалися до олімпіади, тому всі чекали хорошого концерту і в цьому році. Та сподівання виявилися марними. Програма у хіміків була нецікава, а головне — недостатньо підготовлена. Недостатньо підготувався, наприклад, хор дівчат. Багато учасників виступу допускали помилки.

Більшість номерів історичного факультету одержали добрі і відмінні оцінки. Особливо сподобалися глядачам виступи студентки Сенечкіної, яка проспівала романс Абаза «Утро туманное», студента Щербакова, що виконав пісню Заремби «Дивлюсь я на небо» і арію Варязького гостя із опери Римського-Корсакова «Садко». Добре співав хор факультету.

Нижче своїх можливостей виступив колектив геолого-географічного факультету. Концерт пройшов в'яло, більшість учасників одержали низькі оцінки. До кращих виконавців слід віднести кларнетиста Доброва і Коритченкову, яка прекрасно прочитала оповідання М. Горького «Макар Чудра».

Концерт фізико-математичного факультету показав, що на факультеті не приділяється достатньої уваги розвитку художньої самодіяльності. В концерті виділилися, головним чином, індивідуальні виступи (Євтушенко, Комозовська, Міндін і інші). Не було факультетського хору. Не було виступів духового оркестру, драмколективу, які в минулому виступали успішно.

Добре виступив у цьому році колектив біологічного факультету. Виконання багатьох індивідуальних і колективних номерів говорить про те, що біологи багато уваги приділяють розвитку художньої самодіяльності на факультеті.

Заключним був виступ філологічного факультету. Ще до початку концерту зал був переповнений. І це зрозуміло. Адже філологи в минулому році зайняли I-е місце.

Відкривається завеса, і перед глядачами — хор дівчат в складі 70 чоловік. Члени журі одноставно ставлять «п'ятірки» за виконання пісні про В. І. Леніна, російської народної пісні про долю України і

Коротко про підсумки огляду

української пісні «Закувала зозуленька».

Глибока тиша панувала в залі, коли Л. Каменська читала опові-

дання М. Горького «Дети Пармы». Прекрасно були виконані вокальним ансамблем українські народні пісні «Мене мати одну мала» і

Студенти геофаку Глебов і Жабко виконують дует Одарки і Карася.

Палкий привіт жіночій команді університету, яка завоювала абсолютне перше місце в легкоатлетичній естафеті на приз газети „Знамя коммунизма“

Було це так. Кореспондент газети «За наукові кадри» захотів почитати стінгазету фізмату «Телескоп». Курникаючи собі під ніс веселу пісеньку, він підійшов до того місця, де з давніх-давен висіла газета. «Телескопа» не було. Де ж він подівся?

Побіг шукати. Яке щастя! Назустріч йому йшов сам декан, Микола Іванович Гаврилов.

— Миколо Івановичу, ви не знаєте, де «Телескоп»? А, стінгазета... Не знаю. Спитайте у секретарів, може вони знають.

Кореспондент — до секретарів деканату.

— Де газета?

— А звідки нам знати?

Але молоденька Іра взялася допомогти. Причепурившись, бо збиралась в їдальню, Іра пішла за ключем від комсомольської кімнати. Кореспондент за нею. Аж назустріч Ліля Лещук, академсектор

ХТО ДИВИТЬСЯ В „ТЕЛЕСКОП“?

комсомольського бюро.

— Лілю, де ваша стінна газета?

— «Телескоп»? Не знаю, щось його вже давно не видно.

— А редактор хто?

— Редактор? Та був хтось з I курсу, а тепер, здається, хтось із третьокурсників. Не знаю.

От тобі і маеш...

В комсомольській кімнаті, серед газет, що залишилися від царя Гороха, пощастило знайти «Телескоп» № 5 за цей рік з однією статтею на всю полосу. Але де ж всі останні номери?

— Не знаю, — каже Ліля.

— А скільки їх всього було?

— Не знаю, — каже Ліля.

Наступного дня кореспондент і академсектор зустрілись знову.

— Ну, що, розшукали Хтося?

— Розшукала. Через півгодини він прийде до вас з газетою. Зараз він її підклеює, підшкрябує і підмальовує, щоб можна було читати. Та ось він сам іде.

Кореспондент глянув у тому напрямку, куди показувала Ліля, і побачив чорнявого хлопця, який прямував просто на них. Але в того раптом зробилися злякані очі, і він блискавично зник у протилежному напрямі, ніби крізь землю провалився.

Кореспондент побіг до комітету комсомолу.

— Скажіть, хто відповідає на фізматі за пресу?

— Зараз подивимось у списку.

Виявилось, що безпосередньо за пресу відповідає хтось, закреслений у списку, а «посередньо» (вірніше, ніяк) — агітпропи Ігнатенко і Сердюк.

— Це той Ігнатенко, якого на університетському комсомольському активі називали «безпринципним кар'єристом»?

— Той самий.

— А Сердюк — це той, хто разом з Шітцем, Басс та іншими «активістами» утік недавно з практикуму?

— Той.

Ну і ну! Дедалі, то гірше!

І знову біжить кореспондент в деканат фізмату. На цей раз він

«Побреду, побреду». Цікавим був конферанс на студентські теми, виступ естрадного ансамблю під керівництвом студента Г. Еліави, виступ ансамблю народних інструментів під керівництвом студента В. Токаренка і т. д.

Підсумки олімпіади говорять про те, що успіх на огляді забезпечений тому колективі, який систематично, планомірно на протяязі року велику увагу приділяє роботі гуртків художньої самодіяльності, залучає до них все нових учасників.

Ю. АМБРОЗ.

Члени журі університетського огляду художньої самодіяльності так розподілили місця між учасниками олімпіади.

I місце — філологічний факультет,

II місце — історичний факультет,

III місце — біологічний факультет,

IV місце — фізико-математичний факультет,

V місце — хімічний факультет,

VI місце — геолого-географічний факультет.

Від комісії на ключ не замкнешся

Про порядок в гуртожитку № 1 писалося в газеті не раз. Але студрада байдужа до всього: жоден з виступів газети не був обговорений на засіданні.

Ми вирішили ще раз поговорити про санітарний стан гуртожитку.

...Рейдова комісія простує по коридору. Раптом, збиваючи всіх з ніг, промчав студент історичного факультету Самофалов і зник в дверях кімнати № 23. Члени комісії тільки почувли, як клацнув замок. Так староста «рятує» свою кімнату від перевірки. Це вже перевірений метод, і Самофалов застосує його не перший раз. Так же зробили і мешканці кімнати № 17, де старостою Галина Свидюк (філфак).

Та не всі закривають двері на ключ. І ось ми в кімнаті № 105 (староста Бондаренко). Тут живуть філологи-п'ятикурсники. На брудній підлозі перед дверима помиєне відро з папером і поруч — чайник, на вікнах і на шафах товстий шар пилюки.

Треба сказати, що більшість кімнат, де живуть п'ятикурсники, не може похвалитися порядком.

Наче в нежилых приміщеннях, пилюка вкрила підвіконня, етажерки і шафи в кімнатах № 2, № 3, № 57, № 107, № 111.

Зате радується око, коли зайдеш в кімнату № 123 (староста Михайлова), № 129 (староста Верховська), № 121 (староста Свірневська). Тут живе по 10—15 осіб, але в них завжди чистота й порядок.

Скоро конкурс на кращий гуртожиток міста. Від конкурсної комісії на ключ не замкнешся.

РЕЙДОВА БРИГАДА.

Шився стояти серед вулиці. Трошки отямившись, він похитав головою. Ні, раз він вже знає, де «Телескоп», він його обов'язково прочитає. Славний молодець був впевнений, що Олег Іванович пожартував. Не вірилося, що можна так безвідповідально ставитись до стінної преси — такого важливого засобу виховної роботи. Кореспондент пригадав, як минулого року, коли журі конкурсу на кращу стінгазету аналізувало стан фізматівської стінної преси, секретар партбюро фізмату Емануїл Борисович Лейбман уважно і вдумливо, а головне самокритично слухав різко критичні зауваження членів журі. А що сказав тоді Олег Іванович Панич?

— Скільки не критикуйте, а газета є й буде поганою.

Любить він жартувати, той Олег Іванович, це всім відомо. А може це не жарт? Може в цих словах, так би мовити, стиль роботи, ставлення до стінної преси з боку керівництва факультету?

І ось, нарешті, перед кореспондентом унікальні експонати — 5 номерів «Телескопа» (всіх вийшло 7, 2 десь безповоротно зникли). Новорічний номер. Ну, що ж, непогана газета. Але все останнє...

Не рахуючи новорічної парадної, в решті газет він горем-бідою нашкрябав 8 дописів, які стосуються життя факультету, причому 6 з них — звіти про збори — партійні, комсомольські та профспілкові.

— А от назву вони здорово придумали. «Телескоп»! І справді, ніби з землі на далекі зорі дивляться, а не на те, що поруч з ними робиться.

М. МІТІНА.

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.

ГРИМАСИ педагогічної практики

«Между Подригой и Лермонтовым нет никакой разницы».

(Єдідович на обговоренні уроку).

«Алкідова мати тільки після смерті зрозуміла, що треба боротися».

(Л. Сай).

«Бабин яр — це, діти, такий яр, це дійсно яр».

(І. Пайол).

«Каналізація — це труби, по яких подають чисту воду в місто».

(І. Пайол).

«Башлик — це така шерстяна штука, яку надівають на голову».

(П. Осадчук).

«Коли щорівці вступили в село, в школі був мітинг. Діти, ви пам'ятаєте той мітинг?».

(Т. Рябоконт).

Янчев а: «Скільки букв у слові судді?».

Учень: «П'ять».

Янчев а: «Ні, чотири!».

Шендрік винайшов нову частину мови: дієслівник.

«Ти знаєш, тільки тебе треба наштовхувати».

(В. Кириченко учневі).

В. Мирна: «Діти, хто зібрався на майдані?».

Учні: «Пастухи».

В. Мирна: «Які ці пастухи, бідні чи багаті?».

Н. Келембет закінчує урок: — Встать!!!

Учень: «Що значить слово «глашатай?».

Є. Трач: «Глашатай — це воровог народу».

«Поклади ноги під партую».

(Віктор Мороз).

«Діти, на сьогодні ви повинні були підготувати експлуатацію аристократів».

(ЗАРЕМБСЬКА, школа № 118).